

[13]

На вічну пам'ять листочкові,
спаленому приятельською рукою в непевні часи

Ой палка ти була, моя пісне!
Як тебе почала я співати,
В мене очі горіли, мов жар,
І зайнявся у грудях пожегар.

Хтіла я тебе в серці сховати,
Та було моє серденько тісне,
Ой палка ти була, моя пісне!
Так, була моя пісня палка.

Вислухала товаришка спів,
Мов троянда, уся паленіла,
І сльоза в неї в очах бриніла
Від гарячих, невтримливих слів,

І тремтіла подана рука...
Так, була моя пісня палка.
Ти занадто палка, моя пісне!
Як настала тривожна година,

Запалилося слово вкінець
І спалило тонкий папірець...
Замість пісні лежить пожежина.
Ой, глядіть, знову іскорка блисне!
Ти занадто палка, моя пісне!

26.11.1896

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 143.

«Невільничі пісні» вперше як цикл з 14 поезій надруковано у збірці « [Думи і мрії](#) », стор. 57 — 82, зі спільною датою для всього циклу — 1895 — 1896.